Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tiū dicebat. Cupio dissolui. & ēē cū x̄. Et fo
res essem clausę. Et fores inferiores & exteriores
sensus. ñ in conuenient̄ accipe possum⁹. Bēā
ḡ qui hac ēstica de qua ꝑsari sum⁹ ꝑuenti
fuerint. fores utiq; claudunt. i. inferiores sen
sus suos cont̄ noxios cogitationū tumultus
in q̄ntū terrena adhuc inhabitatione agḡ
uatis licet. firmit̄ adiuuante dno muni
unt. cont̄ mala ū opa. & inutilia ūba exte
res sensus inq̄b⁹ & ꝑquos hęc eadē ꝑficiunt̄. se
ra timoris dni obstruere satagunt. Spē me
tū inq̄t iudex. i. mortis & uitioꝝ. Quicūq;
enī uirtutū uiā agḡdiunt̄. & ꝑfectionis
culmen attingere niuntur. necesse ē ut in eis
metus iste ꝑmanear. q̄a n̄ hunc custodē ha
buerint. ꝑcul dubio ꝑdunt. qcqd in uirtutib⁹
seu quib⁹libet bonis opib⁹ laborauerint. Quan
to enī q̄sq; de uirtute in uirtutē ꝑficit. tanto
ampli⁹ mortē & uitia timeat. sic dico time
at. ut sollicita mente ꝑcauear. ne his aliq̄n
do q̄si ex inpulso succumbat. Salubri hoc ti
more ꝑfectissim⁹ iob ꝑuentus fuerat. q̄ ami
cis suis desperationē ingerere temptantibus.
enumerans uirtutes suas. ñ qd̄ se ꝑ iactantiā
eleuet. sed quasi collapsus int̄ uerba & uulne
ra ad spē animū reformet. int̄ cēta dicebat.
Verebar omā opa mea. Ac si diceret. Licet m